

paahviler (Bygningskommissionerne), ret naturligt vil være meget forsigtige med at gribe ind overfor en Bygherre, der har fremskaffet en Grund, og som kan paabegynde Opførelse af et Hus, og dels fordi der er en Tendens, som bl. a. har fundet Udtryk i Afsnit IV om aaben og lav Bebyggelse i Indenrigsministeriets Cirkulære af 2. Januar 1929 om lettere Adgang til Bygningsdispensationer, til netop at lempe Kravene til Anlæg af Vej og Tilvejebringelse af fuldt moderne Afløbsforhold for Bebyggelse, der finder Sted paa aabent Land i Byernes Udkant. — Visse Steder er der dog saa smaa begyndt en Ændring af de hidtil til Grund lagte Synspunkter.

Derimod kan man med Hjemmel i baade Byplanloven og Bygningslovgivningen friholde Arealer for Bebyggelse, naar det rent teknisk af Hensyn til Beboerne er uforvarligt at bebygge vedkommende Ejendomme.

I Bygningsvedtægter og Bygningsreglementer, samt i nogle Tilfælde Byplanvedtægter, har man fastsat meget store mindste Grundstørrelser (paa 2 500 m²—5 000 m²) for visse fra den bymæssige Bebyggelse fjerntliggende Omraader, idet man samtidig har bestemt, at der indenfor saadanne Omraader paa hver Parcel kun maa opføres eet Beboelseshus. Den foreslaaede store Grundstørrelse bygger paa sundhedsmæssige Betragtninger, jfr. nedenfor, idet det ved en mindre Grundstørrelse vil være uforvarligt at fremskaffe Vand fra og afvande til samme Grund. Men de foreslaaede Bestemmelser tilsigter ogsaa en vis Begrænsning af den bymæssige Udvikling.

De nævnte Foranstaltninger, der i Medfør af den gældende Byplan- og Bygningslovgivning kan træffes til Regulering af de bymæssige Bebyggelser, har vist sig ganske utilstrækkelige til en hurtig og effektiv Standsning af den stedfindende uheldige Udvikling.

Den Regulering, der paa en mere indirekte Maade kan finde Sted ved Hjælp af *Vandløbslovgivningen* (Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse med senere Løve) har heller ikke vist sig effektiv til en Begrænsning af den tilfældige og uhensigtsmæssige Byudvikling.

Ifølge denne Lovgivning kan en enkelt eller flere Lodsejere ved Henvendelse til Vandsynsmændene eller en Landvæsenskommission paa visse nærmere angivne Vilkaar faa etableret nye Vandafledningsanlæg (Kloakanlæg). Paa tilsvarende Maade er der Adgang for vedkommende Kommunalbe-

styrelse til at tage Initiativet til Etableringen af et Kloaksystem. Omkostningerne ved Tilvejebringelse af Kloaker paahviler principielt de interesserede Parter, men er Sagen rejst af en Kommunalbestyrelse, og Anlægget omfatter saadanne større Dele af Kommunen, at Anlægget maa siges at have almen Interesse, kan en Del af Udgifterne ved det paagældende Anlæg paalignes Kommunens Kasse (§ 52 i Loven af 1880 som ændret ved Lov Nr. 128 af 19. April 1907).

Der er saaledes ikke alene en betydelig Fordel for Lodsejerne i at have Kommunen som Interessent i Anlægget, men med de Krav, der nu til Dags maa stilles til Kloakanlæg baade med Hensyn til Dimensionering og med Hensyn til den Renhed, hvortil Vandet ofte kræves rensat, er det i Reglen praktisk talt en Nødvendighed, at vedkommende Kommune er indforstaaet med Kloakanlæggets Etablering.

Der er ved Anvendelsen af Afvandingslovgivningen fra Kommunernes Side foretaget betydningsfulde Reguleringer af den bymæssige Udvikling, men — som det ovenfor er nævnt — har der i mange Tilfælde fundet en for tidlig Udbygning af Kloakerne Sted med deraf følgende uheldig Spredning af den bymæssige Bebyggelse og Spild af Værdier. Samtidig er der mange delvis udbyggede Omraader, der savner nødtørftige Afvandingsmuligheder.

En Kommunalbestyrelse kan erfaringsmæssigt vanskeligt, naar den iøvrigt i andre Tilfælde har medvirket til Etablering af Kloakanlæg, nægte sin Medvirken til Etableringen af yderligere Anlæg, selvom de Arealer, der nu agtes forsynet med Kloak, er langt mindre hensigtsmæssige til Bebyggelse end de tidligere kloakerede Arealer. I denne Forbindelse maa det ogsaa fremhæves, at de i Begyndelsen anførte Betragtninger først i den seneste Tid er blevet omfattet med større almen Interesse, og en Mængde Kloaksystemer er blevet udbyggede, uden at de anførte Synspunkter er blevet lagt til Grund.

Endvidere skal i denne Forbindelse peges paa den hidtil almindeligt fulgte Praxis, hvorefter man i Udkanten af eller uden for den nuværende bymæssige Bebyggelse har tilladt Bebyggelse uden Afløb til Kloak. Der har nemlig herved efterhaanden fundet en bymæssig Udvikling Sted, og vedkommende Kommunalbestyrelse vil før eller senere blive stillet overfor et Krav om Medvirken til Kloakering, begrundet i den nu eksisterende bymæssige Bebyggelse. Byens Udvikling er herved blevet bestemt af fuld-